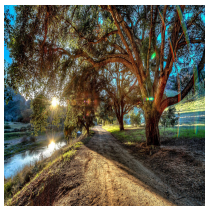

Το πρόβλημα...blogger

Τελευταία έχει ξεσπάσει διαμάχη για τους bloggers και τα τεκταινόμενα στο «χώρο». Θα προσέξατε βέβαια ότι τη μεγάλη φασαρία την κάνουν άνθρωποι των ΜΜΕ.

Με τους bloggers σίγουρα δεν μπορείς να συμφωνήσεις σε όλα.

Όμως σε ένα μπορούμε να συμφωνήσουμε όλοι. Η ελευθερία που προσφέρει προς το παρόν ο «χώρος» και εκφράζεται από τους bloggers ενόχλησε πολλούς. Ουσιαστικά όμως δεν τους ενόχλησε ο λόγος, αλλά ο αντίλογος.

Μέχρι σήμερα τα κατευθυνόμενα ΜΜΕ (μέσα μαζικής εξαθλίωσης) δεν είχαν αντίλογο...

Πάρτε για παράδειγμα τα κρατικοδίαιτα κανάλια, έντυπα, ραδιόφωνα και άλλα, όπου ο κάθε εγκάθετος κομματόσκυλος εφάρμοζε τη γραμμή τού εκάστοτε εξουσιαστή.

Μήπως θέλετε να μιλήσουμε για τα ιδιωτικά μέσα; Ο κακός χαμός και εκεί. Όλοι αυτοί λοιπόν έκαναν τη δουλίτσα τους χωρίς αντίλογο και ξαφνικά βρέθηκαν χιλιάδες φωνές που τους ξεβράκωσαν. Οι εκατοντάδες χιλιάδες επισκέπτες των ιστοσελίδων δεν στέρησαν μόνο έσοδα από τους «παραδοσιακούς», υπάρχει και ο φόβος να «μην περάσει η γραμμή» από την οποία βγάζουνε το παντεσπάνι τους.

Είναι τόση μεγάλη η αγωνία των τηλεοπτικών καταρχάς, «δημοσιογράφων» που προσπαθούν να μπουνέ στο παιχνίδι του διαδικτύου «χτίζοντας» τις δικές τους, παράλληλες των εκπομπών τους, σελίδες. Το να βγάζεις σκάνδαλα καλυπτόμενος κάθε φορά από διαφορετικό κόμμα με τις πλάτες του καναλάρχη (οποίος τα «παίρνει» από τον εντολέα πολιτικό και τα δίνει σε δικηγόρους για να βγάλουν τον «μέγα ρεπόρτερ» δημοσιογραφέρα, αδιάφθορο και ήρωα) είναι πανεύκολο. Αν αρχίσουμε να αριθμούμε δημοσιογράφους που θα «έκαιγαν» ανθρώπους της εξουσίας με στοιχεία, αλλά αντί γι' αυτό είδαν την πόρτα του Μέσου, θα μας πάρει το πρωί. Αυτή η «τσίχλα» των αδιάφθορων του χώρου είναι σαν να λες: «Σκατά με άρωμα μέντας».

Τα blogs προς το παρόν δεν έχουν κάμερα και αυτό είναι μεγάλο πλεονέκτημα για τους bloggers και μειονέκτημα για το δημοσιογραφικό μόντελιγκ γιατί το θέμα δεν είναι τί θα πω αλλά «πώς θα βγω».

Το δεύτερο χτύπημα έγινε στην έντυπη δημοσιογραφία. Αφού δεν κατάφεραν να τραβήξουν κόσμο στα περίπτερα ούτε όταν σου έκαναν δώρο χύτρα ταχύτητας, αντιλήφθηκαν ότι διώχνοντας αρθρογράφους με ούμπαλα και ρεπόρτερς με

τσαγανό, οι εφημερίδες τους μόνο για να τυλίγεις αβγά από το χωριό κάνουν. Αν εξαιρέσεις τρεις αρθρογράφους (π.χ τον κ. Χ. Γιανναρά), τα υπόλοιπα θέματα είναι αντιγραφή θεμάτων εφημερίδων του εξωτερικού. Και αυτό γιατί οι δημοσιογράφοι των ξένων εντύπων είναι κατά πλειοψηφία free lancers και αυτό σημαίνει ότι αν έχεις το θέμα, έχεις δουλειά και δεν τους νοιάζει είσαι – δεν είσαι «γιος παλαιού συναδέλφου». Μπορεί να έχουν τους χαρτογιακάδες τους και αυτοί αλλά τα φράγκα στην εφημερίδα θα τα φέρει και θα τα πάρει όποιος βάζει το χέρι του στην φωτιά.

Οι bloggers έκαναν καλή δουλειά γιατί ξεκόλλησαν ένα μεγάλο κομμάτι Ελλήνων από τις fast food ειδήσεις και κάθε φορά που γράφουν, κάνουν τον αναγνώστη του post να ψάχνει. Και όταν αρχίσεις να ψάχνεις σκέφτεσαι και όταν σκέφτεσαι έχεις άποψη (μεγάλο αμάρτημα για τους καρεκλοκένταυρους).

Είναι σίγουρο ότι οι «παραδοσιακοί» θα φωνάξουν κι άλλο, θα κάνουν τα πάντα, γιατί προς το παρόν τουλάχιστον δεν τον ελέγχουν το «χώρο». Ομάδες ανθρώπων που καταπιέστηκαν από την επιβολή του «ξέκωλου» συναντήθηκαν τρομάζοντας τους «ρυθμιστές» με τον αριθμό τους. Άνθρωποι που μπήκαν στο περιθώριο επειδή δεν «εξυπηρετούσαν» βγήκαν στην επιφάνεια. Τέχνη και άλλα πολλά που μας στερούσαν εξωνημένοι «διανοούμενοι» και γλείφτες του συστήματος τώρα τα δίνεις ή τα παίρνεις αν το επιθυμείς. Θυμηθήκαμε το τι σημαίνει επιλογή στη ζωή, γιατί μας τη στερούσαν με την επιβολή.

Το μόνο όπλο των αγγελιοφόρων (γιατί δημοσιογράφοι δεν είναι ούτε κατά διάνοια), είναι να βάλουν στους bloggers το σαράκι που λέγεται «πρωτιά». Είναι κάτι σαν την AGB. Πόσες επισκέψεις έχει, αν βγάλει πρώτος το θέμα, αν μένουν πολλή ώρα στο blog. Αυτό το παιχνίδι, αν το παίξουν με τους επαγγελματίες του έξω χώρου, θα το χάσουν σίγουρα. Η ποιότητα του θέματος και της είδησης είναι το ζουμί και εκεί την πάτησαν οι μιντιάδες. Μην την πατήσουμε κι εμείς. Γιατί όπως έλεγαν και οι παλιοί: «Αν δεν έχεις να πεις κάτι, μην λες τίποτε».

Πηγή: simplemangreek.blogspot.com